

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਦਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, JJ ਕੋਲ
ਦਿੱਲੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ (ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਸਟੀਲ) ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ
ਲਿਮਟਿਡ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

1962 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 1-ਡੀ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਐਸ. 2 (11) (1) (ਏ)

- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਚ ਬਦਲਾਅ
ਤੋਂ ਇਨਕਮ- ਕੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 2
(11) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ
ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਨਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ,
ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ)
ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ, ਜੋ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪੀਰੀਅਡ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ 11) ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ , ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਚ ਧਾਰਾ 2 (11) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ।

ਐਸ.. ਐਨ.- ਐਂਡਲੇ, ਵਕੀਲ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ.

ਐਚ. ਹਾਰਡੀ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਕਪੂਰ, ਵਕੀਲ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ,ਜੇ - ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਕੀ ਧਾਰਾ 2 (11) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (a) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਹੈ (ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ)। ਦਿੱਲੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰਜ਼ (ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ) ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1946-47 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 1 ਸਤੰਬਰ, 1944 ਤੋਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮੁਨਾਫੇ ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1951 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 31 ਮਾਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਾਲ 1952 ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦਾ ਖਾਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1951.52 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 2 (11) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਲਈ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵੀ ਦਾਖਲ

ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਂਡਲੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਤੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁਨਾਫਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਏ.ਸੀ. - ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਲਿਮਟਿਡ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਾਂ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 23 ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਬੰਬਈ ਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਜਗਲੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਮਨਾਥ (1) ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 15-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ

ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਮਦਨ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਆਜ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੇ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਘਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ

(1) (1955) 27 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬੰਬਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਦੰਡਾਤਮਕ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਡਵਾਂਸ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਰੀਡੋਇਰੀ-ਟੈਕਸ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਕਾਨਪੁਰ ਕੋਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ (2), ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੈਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

(2) (1964) 53 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 225

ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੈਸੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਚਿਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (11) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਐਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ

ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਕਦਮੇ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਕੇ.ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ
ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Onam
(Translator)